

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.

Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

**Partis II. Illustriorum Jesaiæ Locorum Dissertatio XVII. De Speculatore, Jussu Dei
à Jesaia Constituto, Ac Leone Ab Eodem Inter Alia Viso & Proclamato : Ex Jesai.
XXI. v. 6.8.9.**

Rostochii: Typis Nicolai Schwiegerovii, [1702]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1003435637>

Druck Freier Zugang

RU theol. 1702

Habichhorst, Andr. Dan.

1c

PARTIS II.
ILLUSTRIORUM JESAIÆ LOCORUM
DISSERTATIO XVII. ³⁶⁹
De
SPECULATORE,
JUSSU DEI à JESAIA
CONSTITUTO,
AC
LEONE
AB EODEM INTER ALIA
VISO & PROCLAMATO,
Ex JESAI. XXI. v. 6. 8. 9.
Qvam
Auxiliante DEO - Homine & R. FCte Theol. annuente,
SUB PRÆSIDIO
D. ANDREÆ DANIELIS
HABICHHORSTII,
S. Th. PP. & Consiliarii Consistorialis, uti & FCtis Theol. Colle-
giique Ducalis & totius Acad. Senioris,
ad d. 21. Octob. A. 1702. in Audit. Majori
ov[er]g[ra]m Academica exponit
MARTINUS MEINEL VUS,
Primislay. Marchicus.

ROSTOCHII, Typis NICOLAI SCHWIEGEROVII, Ampl. Sen. Typogr.

Lectissimæ
VIRORUM PLURIMUM REVERENDORUM
& CLARISSIMORUM
TRIGÆ:
DN. CHRISTOPHORO
MEINELVO,
Ecclesiae Dedeloviensis & vicinarum, in Diœcesi Primislaviensi,
Pastori longè fidelissimo meritissimoque,
Parenti meo omni filiali cultu jugiter excipiendo:

DN. CHRISTIANO
SCHULZIO,
Mysteriorum Divinorum apud Wetzovienses vicinosque in
eodem Districtu Dispensatori dexterrimo assutissimoque,
DN. MATTH. OTTONI
LEVZOVIO,

Verbi Divini in Ecclesia Sagoviensi & vicinis ejusdem circuli Præ-
coni facundissimo vigilissimoque,

Affinibus meis conjunctissimis indeqve sin-
gulari honoris mihi cultu proseqvendis,

DISSERTATIONEM HANC EXEGETICAM,
in obsequiis, gratitudinis & amoris testimonium,
cum ardentissimo perpetuae felicitatis voto,
obsequiojè dico offeroque

MART. MEINELVUS, Resp.

De

*Speculatoro, iussu DEI à Jesaia in Massa deserti maris
constituto, & Leone ab eodem inter alia viso
& proclamato.*

E objecto primæ capitinis XXI. prophe- DISP.
tiæ, nempe *deserto maris*, nuper diffe- XVII.
ruimus, per illudque non Babelem, sed
Jhudæam & Jeruschalem designari o-
stendimus; qvanquam prolixius pau-
lo, qvam qvidem initio institueramus;
qvod tamen cum ad illustrationem i-
psius Prophetiæ non parum faciat,
operæ dispendiū non esse putamus. Nunc v. ex ipsius Prophetiæ
contentis noñnulla etiam considerare placebit. Qvod verò
ipsa hæc Prophetia de *deserto maris*, qvatuor momenta conti-
neat, ex analysi prophetiæ hujus, qvam in procœmio præce-
daneæ dissertationis præmisimus, constabit. Ex his qvatuor
ipsius prophetiæ momentis (qvæ decimo tandem versu, qui
epilogum qvendam epiphonematicum sistit, clauduntur) tria
simul priora cum epilogo in præcedenti dissertatione occasi-
onaliter exposuimus. Jam verò *quartum* etiam momentum,
scilicet *speculatoris* constitutionem *iussu DEI à Jesaia factam*, e-
jusque *visa*, *observata*, *proclamata*, & *audita*, cum de illis pluri-
mi Interpretes minis rectè sentiant, præcipue *Leonem* ab eo-
dem proclamatum ex v. 6. 8. & 9. expendemus. Faxit DEus,
ut *sensum* loci rectè assequamur & *usum* piè observetus!

§. 2. De voce *speculatoris*, ut prolixè initio agamus,
qvod cœteroqui in aliis fieri disputationibus solet, non adeo
necessum esse putamus: neqve in Exegeticis dissertationi-
bus id obserbare solemus. Pauca tamen hac vice, ut objec-
T t

etum

Etum dissertationis paulò clarius fiat , præmittemus . Notum vero est , qvod *Speculator* à nomine *specula* & verbo *speculari* originem trahat ; Hebræum verò nomen participiale צְפָנָה descendit à Rad. צְפָה *speculator* est , &c. cuius cognatum , per transpositionem literarum , est בְּצָה i. e. os aperuit : nam speculator non tantum oculos sed & os aperire & clamare debet , ubi aliquid viderit indicandum , ceu ex dicendis constabit . Derivata sunt צְבִירָה & מַצְבָּה *specula* , qvorum prius v. 5 posterius v. 8. hujs capitis legitur , item צְבִירָה *specula* Thren. 4. 17. & מַצְבָּה Mizpa qvod speculatio & nomen loci Gen. 31. 49. uti & civitatis Gilead , qvam pertransibat Jiphtach contra Amonitas pugnaturus , ubi & votum illud famigeratum voyebat , Jud. 11. 29. 30. Specula verò propriè locus est editus atqve eminens ut arx , ceu colligitur ex verbis Chabacuki c. 2. 1. vel turris 2. Reg. 9. 17. vel tectum porta civitatis 2. Sam. 18. 24. ex qvo conspici uno potest intuitu atqve adeò explorari , qvicqvid prope & procul agitur . Speculari verò & צְפָנָה est fixis aliquid oculis aspicere , diligenter observare & considerare , item patienter & cum spe ac fiducia aliquid expectare . Chabak. 2. 1. Psalm. 5. 4. Mich. 7. 7. Unde *speculator* propriè est ille , qui constituitur in *specula* s. editori loco , præsertim temporibus periculosis , cum bellum metuitur vel ortum jam est , ut circumspiciat , exploreat ac indicet , qvæ prope vel procul aguntur , vid. 1 Sam. 14. 16. cap. 18. 24. 2 Reg. 9. 17. Ezech. 33. 2. 6. Deinde & metaphorice *speculator* vocantur Prophetæ , Doctores & Pastores Ecclesiæ Ezech. 3. 17. c. 33. 7. qvorum & *speculator* h. l. jussu divino à Jesaia constitutus refertur .

§. 3. Circa illam *speculatoris constitutionem* duo hic capita occurrere consideranda , in analysi prophetiæ , qvam præcedaneæ Disputationis præfamen exhibuit , fuit relatum .

tum. Nempe (1) dictum Domini ad Prophetam de speculatoro constituendo v. 6. (2) factum ipsis speculatoris, in specula constituti v. 7. 8. 9. Dixi porro in præfamine illo, quod Speculator hic describatur 1. ut *videns* multitudinem currum & hostium 2. ut *attendens* & *audiens* cùm Leonem clamantem v. 8. tum quoque nuncium dicentem: *Cecidit, cecidit Babel.* Dixi hæc per vestigia quorundam Interpretum, præcipue B. Seb. Smidii, ductus. Nunc verò per cogitationes has posteriores, quæ prioribus esse plurimū sapientes solent, nonnulla quæ in illo præfamine de facto speculatoris dixi, præcipue, quoad Leonem illum clamantem emendabo. Eruditi enim re curatiis pensitata, nonnunquam animum mutant & sententiam priori veriore amplectuntur.

§. 4. Ad I. caput circa speculatoris constitutionem hic attendendum, quod attinet, nempe dictum Domini ad Jesaiam de speculatoro constituendo, verba de illo Domini dicto in fonte sic habent: כִּי כָה אָמַר אֱלֹהִים לְךָ הַעֲמֵד הַסְּפָטָה אֲשֶׁר: i.e. quia sic dixit ad me Dominus: constitue speculatorum, quod viderit, annunciat. Hic queritur, quis speculator, & quidem (a) an ipse Jesaias speculator hic fuerit? Respondet Sanctius in Comm. h. l. p. 214. Speculator communiter Esaias putatur, & inter alios pro hac sententia Hieronymum adducit, quasi Deus ad Prophetam nostrum diceret: abitu & esto speculator, ut videas & audias, quid ego sim locutus vel ostensus. Hieronymus verò in Comment. super Jesaiam & quidem lib. 7. Commentariorum p. 82. ad hæc verba ita scribit: jubetur Propheta ponere in corde suo speculatorum & diligentius intueri, quæ ventura sunt mundo; quanquam præcedente lib. 5. commentar. in Jesai: p. 56. fin. aliter sentire videtur, dum verba DEI ad Prophetam ita exponit: constitue speculatorum, ut Spiritu prophetali futura tibi prænuntiet,

T t 2

citet,

ciet, quem cum posuissim in speculam, vidi &c. Sed post pauca, & quidem p. seq. 57. in priorem relabitur sententiam, dum ita pergit: *Et speculator ille clamavit quasi leo: sive ipse Prophetæ appellatur leo.* Et quia dubium erat de persona speculatoris, qui viderat ascensorem, ipse exponit manifestiū (scil. v. 8.) & ait, super speculam Domini ego sum, stans jugiter per diem, speculatorum se Domini esse pronuncians &c. Nec abnuit Sanctius ibidem ita scribens: *quod si Prophetam speculatorum faciamus, de se ipso quasi de tertia loquitur persona: porro, inquit, speculatoris nomen non hic solum datum est Prophetis.* Ceterum non sequitur: Speculatoris nomen datum est Prophetis, ergo Jesaias hic est speculator jussu DEI constitutus & non aliis. Si quidem & expressa loci hujus verba sententiae illipalam reclamant: Non enim Dominus ad Prophetam nostrum dicit: *לך עמר על מצפה* i.e. abi & sta super speculam, *אשר חראת הגיר* i.e. quicquid videris indica; sed ait: *לך העمر* *המצפה* i.e. abi & fac stare (h. l. constitue) Speculatorum, *אשר יראת וגו'* i.e. quicquid viderit indicet. Ergo speculator non est ipse Jesaias, sed alius à Jesaia ad hanc speculationem ordinatus. Nihilominus tamen etiam *Corn. à Lap.* p. 212. Jesaiam dicit speculatorum. Ad dubium Hieronymi, *quod Prophetæ v. 8. manifestiū exponat, seipsum esse speculatorum,* infra §. 7. respondeatur. Quæritur ergo (β) si speculator hic non est Jesaias, quis ergo? Respond. Ex charactere speculatoris colligendū quidē est, fuisse Prophetam quendam: quomodo ad Ezechielem dicitur: *fili hominis, speculatorum te dedi,* Ezech. 3. 17. c. 33. 7. immo & Prophetæ Cbabakuk speculatorum se dicit super custodiā suam stantem c. 2. 1. & suffragatur Junius in notis, ubi inquit: *Prophetam, ut amplius confirmaretur de prænuntiatio Massa, jussum adhibere testem, alterum nimirum Prophetam aliquem ex discipulis suis, qui res à se visas sive à DEO revelatas*

ad

ad Prophetam vel ad populum referat. At verò ipsum nominare individuum non licebit. Sunt tamen qui nominant: & quidem ex Hebræis veteribus, qui *speculatorem* hunc & *Leonem*, cuius seqv. v. 8. mentio habetur, eundem esse putarunt, per *speculatorem* & *Leonem* hunc intelligunt Prophetam *Chabaccum*, dicuntqve jussum esse Jesaiam, illum in specula collocare. Argumentum sumunt ex Gematria, Cabbalæ specie, qva vocabulum אַרְיָה qvod *Leonem* significat, totidem numeros, qvot nomen Chabakuki Ebræum חֲבָקָעִים, valet. Utrumqve enim numerum 216. habet. Nam in litera נ notat 1. נ 200. נ 10. נ 5. qvarum summa facit 216. Pariter & in חֲבָקָעִים litera מ notat 8. מ 2. מ 100. & alterum מ 100. מ 6. sunt itidem 216. Licet verò exemplum illud Gematriæ qvoad parallelismum Arithmeticum satis sit curatum; argumentum tamen inde petitum ineptitudine suâ laborat. Majorem verò sententiæ fidem conciliaffent (ex mente illorum, qui Massa hoc Babylonicum statuunt) si dixissent Massa hoc esse breviarium prophetiæ Chabakuki, vel parallelismum dari hujus Massa & Prophetiæ Chabakuki: nempe (1) in titulo Massa: nam & Chabakuk prophetiam suam cum titulo Massa incepit, (2) in specula & appellatione ad DEum: conf. c. 2. 1. 2. & Jesai. in Massa nostro v. 6. 8. (3) in sympathia prophetica, conf. cap. 3. 16. & Jesai. in hoc Massa v. 3. 4. Ceterum hypothesis harum sententiarum, qvod speculator hic & leo sint idem, infrà §. 7. falsa esse ostendetur.

§. 5. A dicto Domini progredimur II. ad factum Speculatoris, voce generalius sumtâ & respectu habitu ad præcedens Domini dictum. In proœmio præcedaneæ Dissertationis dixi, qvod factum Speculatoris consistat in *visione* & *attentione*. Nunc verò factum Speculatoris amplius & reūtius expono, statuoqve ipsum in *gemina* quasi *revelatione* seu

Tt 3

visione

visione præsentari; in priori revelationis parte, qvæ respicit Babylonum ut vastatorem, cum auxiliaribus Medorum Persarumq; copiis Jeruschalem devastaturum, idem præsentatur non tantū ut videns v. 7. sed & 2. ut attendens attentione multâ ibid. imò 3. ut clamans adesse Leonem v. 8 & tandem 4. ut protestans de constanti sua statione & vigilancia in specula ibid. In posteriori particula revelationis, qvæ Babylonum eundem ut casurum rursusque à Persis Medisqve vastandum respicit, idem Speculator præsentatur denuo 1. ut videns 2. ut audiens v. 9. qvæ omnia paucis erunt illustranda. De primo Speculatoris factō seu viso, qvod describitur v. 7. & qvo juxta versionem LXX. & Vulgati putatur vidisse currum duorum equitum, ascensem asini & ascensem camelī, seqventi dissertatio- ne speciatim agemus. Hac vice tantum seqventia illustrabimus. Secundum e. Speculatoris factum in priori revelationis parte (qvæ Babylonum respicit ut vastatorem) consistit in attentione curatissima, qvod volunt verba v. 7. קשׁב בְּרַב קשׁב i. e. & attendit attentione, multâ attentione, qvo ipso significatur officium Speculatoris non absolvī dicta visiones. contemplatione, sed reqviri præterea diligentissimam & accuratissimam attentionem & auscultationem. Siqvidem & no- ster Speculator fuit diurnus & nocturnus juxa v. 8. unde partes officii Speculatoris confundunt, qvi ita vertunt: ille cum contemplatus esset contemplatione multa & diligent, vidit par equitum.

§. 6. Seqvitur tertium Speculatoris factum hīc adden- dum, adeoq; ostendendum, qvod ille clamando etiam officium peregerit, de qvo in fonte: אָרִירָא i. e. & clamavit, leo: qvæ verba valde sunt controversa. Qværitur enim qvis sub-jeclum clamans, utrum leo; an vero Speculator idem, qvi in præ- ced. vidit. & attendit? In proœmio præcedaneæ disputatio- nis

nis vestigia multorum legens, affirmavi prius & Leonem dixi
clamantem, speculatorum verò audientem; jam verò cohæ-
rentiâ rectius considerata inverti responcionem statuoque
subiectum clamans dicendum esse non Leonem, sed Specula-
torem; *objecum* v. Speculatoris esse Leonem, q. d. *Clama-*
vit, scilicet idem speculator, qui præced. v. 7. *vidisse* &
tendisse attentione multa perhibetur: *is ipse clamavit* inquam,
sed quid? *clamavit Leo* scil. adest, vel *Leonem* scil. video, q. d.
hostis rugiens & crudelis ex deserto adveniens mihi viden-
dus objicitur. Tales verò verborum quoque Ellipses in scri-
pturis esse freqventes, *Glossius* in Phil. Sacr. docet l. 3. Tr. 3.
can. 56. Sic 2. Sam. 18. 12. *observe*, פָּנָעַ i. e. qvts in pue-
rum (Absalonem) scilicet incurrat sive manum mittat, & 2.
Sam. 23. 17. *an sanguinem iorū hominum*, qui iniverunt pe-
riculum vita sua? Icil. bibam. Psal. 121. 7. *Ego pacem* (scil. colo)
illi ad bellum (scil. proruunt, procedunt) Similiter in hoc
ipso Massa præced. v. 5. statuimus ellipsis verborum *video* &
audio q. d. Propheta (qui prævidebat Ihudæorum à Babylo-
nio vastandorum securitatem & impietatem) *video* dispo-
nere mensam &c. *audio* conclamantes: *ungite principes* &c.
conf. præced. disput. §. 9. p. 283. in med. Qvod vero non
Leo sed *Speculator* sit *subiectum clamoris* sive *clamans*, probare
non licet ex accentu distinctivo Tipcha, sub voce יְהִי רָאשׁוֹן & *cla-*
mavit, qui alias distinctiunculam faceret in voce *clamavit* h. m.
& *clamavit*, *Leo*: siqvidem in tali positu vel territorio duarum
vocum ante Atnach, vel inter Atnach & Silluk, vel inter
Sakephkaton & Atnach & Silluk, necessitate seqvelæ &
portionis sēper reqviritur Rex Tipcha, per le tunc nec distin-
ctionem nec conjunctionem de signans; qyamvis tamen em-
phasis aliquam importet. Sic Jonæ 2. v. 2. in positu duarum vo-
cum: סְמִיעֵי דָרְגָה i. e. ex visceribus piscis, propter necessitatem
seqve-

seqvelæ inter accentus Atnach & Silluk reperitur Tipcha in voce יְמִימָה i. e. ex visceribus, qvæ constructa maximèq; adeo cum seqv. חַרְגָּה pisces conjuncta, minimèq; distingvenda; emphasis tamen subest, h. f. Et oravit Jonas ad Deum suum, ex visceribus, visceribus inqvam pisces; quasi per illum accentum Tipcha lectionem paulisper sistere jubeamur & cogitare qvale fuerit Jonæ oratorium. Ita & h. l. licet Tipcha in אֵיךְ רָא i. e. clamavit, ex se non distingvat, ceu dictum, emphasis tamen qvandam insinuat q. d. Et clamavit, clamavit inqvam horrore qvodam correptus, Leonem, scilicet video. Adeoque per hanc seqvelæ necessitatem, accentus nec Leoni clamanti obstat, nec speculatorum probat clamantem.

§. 7. Probamus tamen, non Leonem sed Speculatorum hīc esse clamantem, ex coherentia textus & commoditate sensus. Ut enim præcedentia vers. septimi prædicata ac verba וְרָא וְהִקְשִׁיב וְהִתְאַזֵּב, item וְהִקְשִׁיב Gattendit, sine explicito ponuntur subjecto, & tamen ad subjectum præcedentis versus sexti explicitum, nempe ad הַמֶּצֶף i. e. Speculatorum, à Jesaia jussu DЕI constitutum, respiciunt: ita & prædicatum hujus immediatè subsequentis versus 8. אֵיךְ רָא Et clamavit, nonnisi ad idem subjectum verso 6. expressum respicere rectius colligitur. Sensus ergo per v. 6. 7. & 8. cohærens commode sic fluit: Speculator à Jesaia constitutus, ut indicet qvæ in specula viderit, renunciat initio confusè, se videre currus; mox verò proprius attendens vidit qvodam currus ab eqvis, alios ab asinis & camelis tractos, deniq; curatiū paulò attendens, vidit quoqve Leonem turmas ducentem, qvem & mox proclamavit. Nec ulla est ratio sufficiens, cur subjectū clamans cum aliis dicamus Leonem vel Prophetam, imo ut speculatorum esse Leonem statuamus cum Hieronymo, cuius verba præced. §. 3. citavimus. Ad rationem v. B. Seb. Smidii, in com-

comment. super Jesai. h. l. p. 183, pro leone clamante & speculatori, illius clamorem audiente, à *cōbārentia* petitam & his propositam verbis: *Cōbārentia poscit* (ut statuamus speculatori audiisse leonem clamantem) *nam v. 7. dictum est,* qvod speculator diligenter attenderit (auscultaverit) nec dictum est, qvid audiverit (ceu dictum est, qvid viderit) ut necessario binc sequatur, audiisse Leonem bic clamantem: respondeamus invertendo potius illam rationem à *cōbārentia* petitam pro nobis, uti ex jamjam dictis constat; prætereaque dicens, sufficere qvod speculator noster in altera revelationis particula nempe v. 9. audiverit vocem responsi cœlestis de casu Babelis, eamque retulerit. Vid. infrà §. 12.

§. 8. Probato igitur, non leonem, sed speculatori ipsum esse clamantem (qvipaulò antè narratur *vidisse* & *attendisse*) notandus meritò est *Vulgatus*, qui v. 8. reddit: *Eclamabit Leo*, quem Lutherus seqvitur: und ein Löwe rieff. *HERR/ ich siehe auf der Warte.* Notandus quoque est *Sanclius*, qui cum Aben Esra, Tremellio & aliis in voce *אָרִיָּה* *s. Leo*, subaudit notam *similitudinis* *scilicet*, q. d. & clamavit speculator *scilicet Leo* rugiens. Ellipsis enim præter necessitatem fingere non licet, præsertim cum sensus verborum sine ellipsi commodè satis, uti h. l. fluit. Denique notandus quām maximè est *Vatablus*, qui qvidem rectius quām alii leonem non fecit subjectum clamans sed objectum clamantis; veruntamen non attento accentu Atnacho, maximè vocem i. e. *Leo*, à seqventibus distingvente, in voce seqvente *פְּצַחַת* i. e. *specula*, (quæ accentum conjunctivum Munach habet) sensum sistit h. m. *Eclamavit: Leo super speculam*, q. d. *video leonem in loco eminenti stantem*, qui *aspicit*, ut *pradam capiat*; prout ipse
U u Vata-

Vatablus verba hæc in notis ad Biblia exposuit. Hoc verò est claros Israëlis fontes turbare, vel, uti *B. Varenius* hīc loquitur, Babel in fontes Israëlis introducere. Rectius v. Luther⁹ in voce *Leo* sensu sifit. Quid? qvod specula non est Leonis, sed speculatoris v. 6. constituti. Nec specula hīc topica est fingen-
da, qvæ in eminentia vel pōrtæ vel turris dari solet, de qua
jam suprà §. 2. dictum; sed specula est prophetica, uti & cu-
stodia, cuius & eodem v. 8. mentionem speculator habet.
Conf. Chabak. 2. v. 1. & Ezech. 3. 17. c. 33. 7. Taceamus *Vulga-
rum* qvoqve à fonte hīc in eo aberrare, licet sensu hīc non
multum noceat, qvod vocem *צָפָה* in regimine cum seqv.
DEI nomine אֵין posuit, h. m. *super speculam Domini ego slo*;
cum tamen *צָפָה* non habeat *Tzere*, signum regiminis ante
sed *Segol*, punctum vocis absolutæ. Qapropter ejus hīc
est clamor, qvi constitutus fuit in specula ut videret, ut atten-
deret, ut nunciaret. Consentit *B. Varenius*. Cœterum de
speculatori sic clamante, & versionibus, circa Leonem hīc
clamantem à fonte & cohærentia hīc ab errantibus, sic satis.

§. 9. Si quis verò qvæsiverit, *quis Leo* ille, qvi specu-
latoris sic clamantis objectum fuit, qvemqve speculator
proclamavit? huic respondere quidem Interpretes tam He-
bræi, qvam Christiani sunt parati, dicendo per *Leonem* hīc
Persarum Medorumque exercitum repræsentari; qvan-
qvam *B. Seb. Smidius* existimat, per *Leonem* commodiūs
ipsum horummet exercituum *Ducem* intelligi, sive *Darium*
volueris sive *Cyrum*: duos enim tanquam unum fuisse, in-
qvit ille. Nos verò non immerito ab hac etiam responsione
dissentimus, illamqve falsâ niti hac hypothesi dicimus, qva
objectum hujus Massa, nempe *deseruum mari* statuitur *Babel*,
qvam

qvam Cyrus & Darius expugnarunt, & de qva seqv. v. 9. dicitur: *cecidit Babel;* qvod vero superiori Dissertatione XVI. refutatum est ostensumqve, objectum hujus Massa esse Jhudæam & Jeruschalem, qvam Babylonius Rex cum auxiliaribus Persarum Medorumqve copiis, devastavit ac desertum ex ea fecit, ob cujus adeo devastationem hic prævisam tantopere Propheta juxta præced. v. 3. & 4. doluit, cum aliás propter casum Babylonis exultare in Domino potuisset. Qvod vero Rex ille Babylonius, inclusio Assyrio antehac ejusdem terræ Domino, eodem *Leonis* titulo in scripturis communiter insigniatur, patebit conferenti loca Jerem. 4. 7. c. 49. 19. c. 50. 17. Nachum. 2. 12. &c. Ex qvibus denuo colligitur, Massa hoc non esse Babylonicum, qvia Leo, qvem speculator proclamat, vel indicat se de specula videre, est Leo Babylonius, Jhudææ vastator famosus.

§. 10. Tandem (4) ad factum speculatoris, in priori hac revelationis parte, referimus continuationem statu in specula, sive qvod ille præsentetur ut protestans de constanti statione sua jugique vigilancia tam nocturna qvam diurna, in specula prophetica, dum ita pergit: *super specula, Domine, ego sto jugiter per diem, & super custodia mea ego consisto totis noctibus:* q. d. non temerè leonem Babylonium proclamavi adesse: scio id accurate ex jugi statione in specula; nec stationem in specula deseram, sed de rerum tandem harum eventu, præcipue Leonis illius i. Babelis tot gentium vastatrixis, exitu sollicitus, in illa sto, diesque & noctes vigilo. Errat ergo *Sancius*, qui verba hæc versus 8. cum Hieronymo (cujus verba suprà §. 3. sunt citata) à superioribus separat & non speculatori sed Prophetæ tribuit, quasi Propheta
Uu 2

pheta declareret, se esse speculatorem illum: item alii, qui cum Brentio Babyloniorum hæc verba speculatorum esse contendunt. Nec sententia B. Smidii, hic sublcribimus, qui p. 183. hæc verba leoni tribuit clamanti, sive leo exercitus sit Persarum & Medorum, sive Dux, quem paulò antè Is prætulit; quasi **Dux ille** (ceu verba ejus habent) **Dominum in specula & custodia sua invocet.** b.e. in obsidione Babylonis conqueratur, se jam diu constitutum in specula & custodia sua, die noctuque laborasse in obsidione urbis, excubiis & laboribus fatigatum esse, simulq; optet, tandem successum & finem laborum dari per Babylonis expugnationem. Hæc enim interpretatio & paraphasis non tantum veræ textus cohærentia repugnat, quam præced. §. 7. laudavimus: sed & denuo fassâ hypothesi nititur, qua objectum hujus Massa statuitur **Babel**, quam Cyrus & Darius expugnarunt, de quo præced. §. dictum est.

§. 11. Restat consideranda posterior visionis sive revelationis hujus particula, quæ Babylonium relpicit rursus vastandum & casurum, postquam scilicet tot terras & speciatim Iudeam vastaverat & desertum fecerat. In hac vero parte, speculatoris factum apparet geminum, nempe visum & auditum; vel præsentatur ille (1) denuo ut videns (2) ut audiens. Quid viderit verba indicant seqq. v. 9. וְהַנָּה זֶה בְּאֵרֶב אִישׁ צֹר בְּשִׂירָה Ecce ille venit currus viri, biga equitum (equorum) Scilicet cum speculator in priori revelationis patre juxta v. 8. leonem adesse proclamasset, porroque Dominum allocutus, eodem v. 8. continuationem stationis suæ & vigilantium & solitudinem suam de futuro rerum eventu contestatus esset, ecce is ipse speculator prospicit currum viri, bigam equorum. Ubi quæritur (1) an speculator illos iterum currus militares & par equorum viderit, jam antè v. 7. memoratos, ita ut hic reiterata sit corundum curruum & equorum visio, quasi currus isti & equites jam antè visi jam nunc impetum in Babylonios, vel potius, juxta nostram interpretationem, superiori dissertatione datam, in Hierosolymitanos facere sine visi? quæ sane Tremelli est interpretatio. Sed nos quæstionem negamus; talis enim iteratio corundem curruum

ruini ulteriori huic visioni non quadrat, neque opus erat illam reiterari: quid? quod currus illi v. 7. visi ab his differunt: hi enim dicuntur *currus viri*, illi verò *currus asini & camelii*; illi etiam in visione jam præterita erant præsentati; hos verò *speculator* post *vulum* & *proclamatum leonem*, & post intervenientes in *specula* dies noctesque totas (qvas præced. v. 8. laudat) velut rem novam & in instanti præsentes se vidisse refert, propterea que huic rei novæ notanter illud ecce præmittit. Proinde ceu præcedentes illi *currus militares* v. 7. memorati, fuerunt *Leoni's Babylonici*, cum auxiliaribus *Persarum* & *Medorum* copiis, Jhudeam & Jeruschalem tunc vastaturi & desertum ex ea facturi (siquidem Massa hoc non *Babylonicum* sed *Hierosolymitarum* esse, in præced. Dissert. 16. ostensum, & in seq. Dissert. 17. de *curribus* illis v. 7. visis pluribus agetur) ita succedentes hi hoc est *currus viri*, post intervallum aliquot noctium visi, repræsentant *currus militares Cyri Persarum Medorumque Regis*, septuaginta annos post contra *Babel* adventuri eamque expugnaturi: siquidem etiam vox illa sequens de *casu Babelis* auditæ, & eodem v. 9. relata, *Perfici* illius *viri* *curribus* fatis quadrat. Quod vero nomen singulare רכב h. e. *currus* hic pro plurali רכבים adhibetur, *currusque intelligentur militares*, ex aliis scripturae locis patescit, vid. Exod 14. v. 7. 9. 17. cap. 15. 1. 1. Sam. 13. 5. &c. &c. in Dissertatione sequenti ad v. 7. diducetur. Rectè ergo hic Hieronymus l. 5. Com. ment. in Jesa, p. 57. ad verba: *ecce iste currus Et.* scribit: *baud dubium, quin Cyrus indicetur*; quod verò is ipse etiam per *currus*, supra v. 7. *speculatori præsentatos*, eundem designari Regem Cyrus addit, in eo errat: per illos enim *currus* præced. v. 7. à *speculatori* indicatos, intelligi *Babylonicos*, *Hierosolymam* *vastaturos*, sequens dissertatione 18. ex præcedente dissert. 16. docebit. Quod præterea etiam Hieronymus l. c. ait, *leonem* (cujus ex præced. v. 8. meminimus, clamasse: *ecce iste venit currus viri*, vel uti hunc & præced. v. 7. Hieronymus, quamvis perperam, vertit: *ecce iste venit ascensor Et.* in eo quoque illum à *cohaerentia* textus aberrare, ex illis qvæ supra §. 7. ad v. 8. de *cohaerentia* diximus, dispalescit. De reliquis etiam vocibus: צר פרשׂ qvæ præcedente etiam v. 7. leguntur, & vulgo redunduntur: par sive *biga equitum*, vel *potius egorum*, in seq. Dissertatione ad v. 7. pluribus agetur. Nos v. hic à *viso speculatoris* ad *auditum properare* spatio exclusi tenemur.

Uu 3.

§. 12. Se-

§, 12. Sequitur ergo (2) speculatoris auditum. Quid vero audi-
rit, subseqventia docent membra secundi verba : וְעַזְנֵי וַיֹּאמֶר נָפָלָה בְּכָרֶת וְכָרֶת - פְּסִילָה אֱלֹהִים שָׁבֵר לְאָרֶץ : Respondit ac dixit: cecidit, cecidit Babel & omnia sculptilia Deorum ejus confre-
git in terra. Ubi dubium movetur, an verba hæc: cecidit Babel &c. sint
illius viri, cuius in præced. membro facta est mentio; an verò speculatoris nostri? Forerius & B. Seb. Smid. in Comment. p. 184. affirmat prius.
Eodem Lutheri versio tendit. Similiter & Hieronymus, Comment. in Je-
sai. l. 6. p. 82. lit. D. docet, quod Vir, quem vocat ascensorem Virum biga,
desideranti Prophetæ & verba ejus audire cupienti responderit & dixerit:
cecidit cecidit Babylon, totius orbis confusio. Quem tamen Hieronymum
miramus, verba hæc: ecce iste venit ascensor vir biga (ceu versio ejus
habet) de Cyro quidem rectè exponere, l. c. nempe l. 5. Comment. p. 57.
lit. E. Verum seq. l. 6. p. 82. lit. C. ad Christum Salvatorem nostrum trahere,
dicendo, quod verbis: ecce iste venit ascensor Vir biga, Propheta significet,
venire Dominum Salvatorem. sedentem super bigam, & duobus equis, imo
animantibus asino & camello (quorum præced. v. 7. mentio habetur, & de quibus seq. Dissertatione 18. speciatim agetur) unum currum jungentem. Sed
B. Varenius negat prius de viro, & affirmat posterius de speculatore, ex sequela
prædicatorum videndi, attendendi, clamandi, v. 7. 8. Consentit Corn. à Lapi-
de, cuius verba paulo post citantur. Nos quoque prius de viro negamus, quip-
pe quem Cyrus ejusque exercitum suprà diximus præsentari. Posterior
etiam, quod scilicet vox de casu Babelis sit speculatoris, cum B. Varenio
non simpliciter affirmamus, sed nonnihil hic ab illo dissentimus. Siqvidem ex
præmissis voci huic verbis: וְעַזְנֵי וַיֹּאמֶר h. e. & respondit ac dixit, colligi-
mus, quod vox illa sit responsi loco à revelatione tanquam decretum
caeleste Speculatori nostro, tantà vigilantiâ (quam v. 8. contestatur, uti
& solitudine attendanti & expectanti, quis rerum tandem harum e-
ventus, vel quis Babylonii Leonis exitus esset futurus) reddita, adeoq; ab ipso
speculatore prius audita, & dein officii ergo Prophetæ nostro indicata.
Nam verbum וְעַזְנֵי & respondit, præsupponit questionem vel desiderium,
scilicet speculatoris jam laudatum; quicquid hic obvertant Sanctius in
Comment. p. 211. & Cornelius à Lap. in Comment. p. 212, scribens;
speculator Isaias respondit ultrò; nemo enim hæc eum interrogat. Sic
sepe

ſape CHRISTUS dicitur respondiffe & e. dixiffe , capiſſe loqui. Notum verò est, Christum nonnunquam ad cogitationes hominum & desideria cor- diſ respondiffe. Vid. Luc. 14. 3. 5. Matth. 9. 4. Ut v. hactenus dicta magis clareſcant, notandum est (a) quod in verbis; & respondit & dixit, ſubiectum respon- dens per Hebraiſmum, in scripturis freqventiſſimum, ſit omissum & ſubintelli- ligendum, (ſcilicet DEUS; vel impersonaliter verba ſint reddenda: quo- modo & in ſeq. membro hujus noni verbum יבש i. e. confregit (in verbis: Et omnia ſculptilia DEorum ejus confregit in terram) ſubiectum confringens non legitur expreſſum, ſed per eundem Hebraiſmum ſubin- telligitur, ſcilicet hostis, vel DEUS per hostem; vel impersonaliter verba ſunt exponenda h. m. man wied alle Bilder ihrer Götter zu Boden ſchlagen (zerbrechen) de qvo Hebraiſmo ſepiuſ in præcedaneis tam hujus quam primæ partis diſſertationibus dictum eſt.) Vid. inprimis Diſp. XII. partis I. §. 7. n. 4. Not (b) quod h. I. concilia ſit oratio, in scripturis non infreqvens, adeoqve h. I. dicatur: Et respondit ac dixit, pro: ſpecu- lator porrò renunciaravit, ſe audiville reſponſum cœleſte, quod dixit: cecidit Babel &c. qualis qvoqve oratio in proximè præced. v. 7. datur, ubi legitur: Et vidit currum &c. pro: Et ſpeculator ſtatiſ renunciaravit, ſe videre cur- rum, item præced. c. 20. 2. vid. Diſſertatio præcedens 15. §. 5. Not. (y) quod eadem oratio per viſionem etiam in Apoc. c. 18. v. 2. de Babylonie ſpirituali (i. e. juxta interpretationem ipſius Cornelii à Lap. Comm. in Jesai, h. I. p. 213. & Frane. Reber, ab eodem ibid. laudati, de Roma, quam dicit ad idolatriam in fine mundi reddituram & devaſtandam) legatur à nun- cio cœleſti relata: cecidit, cecidit Babylon &c. qvæ cum videatur huic no- stræ tanquam typō conformata, omnino probabile eſt, hanc qvoqve vocem apud Jesaiam, uti illa Apocalyptica, nuncii eſſe cœlestis, à Speculatorē au- ditam & ab eodem Prophetæ relatam.

§. 13. Tandem uſus loci indicandus eſt. Nam diſcimus (1) à Speculatorore nostro (qui Prophetæ renunciaravit, ſe in ſpecula prophetica currus & leonem viderè, uti & cœleſte reſponſum audire) quod exiſtimandum non ſit, Pro- phetas & viros DEI sanctos ab hominibus didicisse ea, qvæ annunciarunt, aut ſolertia ſuā prævidiſſe; ſed evectiones ſupra hominum ſenſus & Spiritu DEI a- etos eſſe, ut eminus hæc exalta qvæſi ſpecula intuerentur: unde & רואים h. e. Videntes merito ſunt appellati i Sam. 9. 9. Diſcimus (2) offiſium ſpecu- latorum

torum Ecclesiasticorum esse, ut semper in excubis sint & vigilentur, ut sint oculati & auriti i. e. ut circumspiciant & observent quasi in specula, non tantum attentè attentione multa & curatè, juxta loei nostri verbum 6. sed & patienter, die & totis noctibus expectantes, quod colligitur ex v. 8. item ex Chabak. 2. 1. Si quid etiam viderint vel animadverterint, e. c. irruentes in Ecclesiam hostes vel falsas impostorum fratrumque falsorum doctrinas; vel calamitates, iræ DEI testes, propter peccata obvenientes; vel scandala ingruentia, pretinus indicent & præmoneant, quod colligitur ex v. 6. m. 2. & traditur Ezech. 3. 17. c 33. 7. lqq. Idem exempla speculatorum quoque profanorum docent, vid. 1 Sam. 14. 16. 17. 2 Sam. 13. 34. 35. & c. 18. 24. lqq. 2 Reg. 9. 17. 18. 20. idque alta & clara voce vel clamore faciant, quod colligitur ex v. 8. & 2 Sam. 18. 25. 26. Conf. Jer. 6. 17. Ezech. 33. 3. lqq. Deinde monentur (1) qui ad speculandum & vigilandum in Ecclesia sunt constituti, monentur exemplo Speculatoris nostri, ne quid in specula non accuratè visi, velut certò visum publicare & dicere audeant; imò ne quid visi in specula reticeant sive dicere non audeant. Qui contrà agunt, ab una parte sunt fures & falsi Prophetæ, quorum exemplum legimus in elenco Prophetarum, qui mentiebantur, se in arcano Jehovah stetisse Jer. 23. 18. ab altera vero parte sunt muti canes, non valentes latrare, Jesai. 56. 10. Monentur (2) omnes Christiani, ut ipsimet pro salute etiam sua vigilent, ac præeunte verbi divini lucerna eminus futura propiciant, noctes atque dies in specula quasi stantes, eam quoque ob rationem vigilent, quia nesciunt diem horamque mortis suæ; nesciunt qua hora Dominus ad iudicium sit venturus: ecce enim iste veniet sicut fur in nocte & horâ qua non putatur Matth. 24. 40. leq. Denique (3) solarium hinc fluit, quod DEUS ex summa misericordia erga homines lapsos & redemptos, per Christum Prophetam illum magnum, speculatores, Prophetas, Doctores & Pastores pro salute nostra vigilantes, videntes, attendentes, præmonentes, clamantes, noctes atque dies in specula stantes & omne consilium DEI exponentes, atque ita nos illuminantes, imò & solatio liberationis à Babelicis molitionibus nos erigentes, constituere hodienum dignetur, cui adeo pro summa hac gratia sit gloria
in secula seculorum.

COROLLARIA RESPONDENTIS,

Ex publicis prelectionibus Dn. Presidis super classica V. T. loca, spe-
ciatim Psal. 19. v. 9 desumpta.

1. **F**rustra genuini Aug. Confessionis socii accusantur à nonnullis, quasi non tantum doctrinam de illuminatione in scholis systematibus q̄s suis negligant, sed & ipsum illuminationis vocabulum tanquam suspectum & heterodoxum aversentur.
2. Qui docent, neminem per externum DEI verbum illuminari, nisi eidem verbo lumen Spiritus S. tanquam interna vox in subjecto illuminando immediate superveniat, per fanaticorum vestigia ducuntur.
3. Etiam verbi divini Doctores & Praecōnes verè proprieque loquendo homines illuminare, non negandum est.

Ad

Eximum planè, modestiā, pietate & doctrina præstantissimum

DN. RESP. MEINELVUM,

Hactenus meum

In Collegiis Theol. disputatoriis tam super Formulam Concordiæ & controversias Syncretisticas, qvām super Augustanam Confess. & Thesēs Pietisticas, Augustanæ Confess. non conformes, Auditorium, Resp. & Oppon. mītē industrium, jam quoqve ante reditum in patriam publicitus

De SPECULATORE & IESSU DEI à Jesaia constituto, & LEONE
ab eodem proclamato, disputaturum.

DUm Speculatorēm sūtis, MEINELVE, videntem
Clamantemqve: Leo (Rex Babylonis) adeſt!

Applāudo, Speculatorum cœleſte precatus

Lumen, & à JESU * lumen opemqve novam.

Tu quoqve, sis JESU mihi lumen! jugiter ora,
Et verbum DOMINI tam reverenter habe,

Ut noctes illud pergas meditare diesqve;

Sic Speculator munere dignus eris,

E specula referens mox Auditoribus omne

Confūlum, vita * mel oleumqve DEI.

* Meinelvus:

Lumen JESU,

Mel vivens.

LMQ.

A. D. HABICHHORST, D.

Clarif.

Clariss. DN. RESPONDENTI.

TU quoque, MEINELVI, studiis superaddere pondus
Et quæ leis animo, prodere voce paras.

Sit labor iste Tibi cœlo benedictus ab alto

Et pariat grandes utilitatis opes.

*Quo voto diligentissimum scholarum mearum privata-
rum auditorem, excitato ingenio ad solidam re-
ram sacrarum scientiam grassantem, lingua ma-
nuque prosequitur*

J. FECHT, D. P. P.

Consist. Duc. Ass. & Distr. Rostoh. Superint.

CEu studium, Meinelve, Tuum laudoque proboque:
Sic precor, ut DOMINI mox speculator oves.

Affectus contestandi ergo scrib.

J. N. QVISTORPIUS, D. P. P.

ad D. Nicol. Pastor & Min. Director.

Dum patriam repetens, lingendo dulce Roretum,
Pulpita docta prius te resonare facis,
Et quis Jeschajæ fuerit Speculator & alte
Clamarit? Leo num, seu vigil ipse doces,
Opto, brevi Cathedra Domini speculator ab alta,
Sis, MEINELVE, Patri deliciumque tuis.

*Sic animitus gratulatur, quem anima
Curatorem tibi elegisti,*

JOH. MAURICIUS POLTZIUS,

S. S Th. & Ph. D. ad D. Johan. & S. Spir. Past.

GS strahlt izund in Dier ein heller Eugend-Schein/
Weil dich Minerva selbst wil auff die Wache schicken;
Goll nun dein edler Fleiß ein munter Wächter sein/
So magstu auff der Hüt den Glückstern bald erblicken.

*Mit so wenigen doch wolgemeinten gratulirete auf gebürenden
Freundschaft seinem wehrgeächtgem Landsmann*

P. S. CRAAZ, S.S.Th. Stud.

* *

COROLLARIA RESPONDENTIA

Ex publicis prælectionibus Dn. Præsidis super classica
ciatim Psal. 19. v. 9 desumpta.

1. **F**rustra genuini Aug. Confessionis socii accusantur à non
tantum doctrinam de illuminatione in scholis systema
gligant, sed & ipsum illuminationis vocabulum tanquam
herodoxum aversentur.
2. **Q**ui docent, neminem per externum DEI verbum illuminari
verbo lumen Spiritus S. tanquam interna vox in subje
immediata superveniat, per fanaticorum vestigia ducuntur.
3. **E**tiam verbi divini Doctores & Praecones vere proprieque
nes illuminare, non negandum est.

Ad

Exitium planè, modestiâ, pietate & doctrina præsta
DN. RESP. MEINELVUS

Hactenus meum

In Collegiis Theol. disputatoriis tam super Forma
cordæ & controversias Syncretisticas, quam super Au
tess. & Theses Pietisticas, Augustana Confess. non confi
rem, Resp. & Oppon. mire industrium, jam quo
redirum in patriam publicitus

De SPECULATORE iussu DEI à Jesu constituta
ab eodem proclamato, disputaturum.

Dum Speculatorum satis, MEINELVE, videntem
Clamantemque: Leo (Rex Babylonis) adest!
Applando, Speculatorum cœlestis precatus

Lumen, & à JESU * lumen opemque novam,

Tu quoque, sis JESU mihi lumen! jugiter ora,
Et verbum DOMINI tam reverenter habe,

Ut noctes illud pergas meditare diesque;

Sic Speculator munere dignus eris,

E specula referens mox Auditoribus omne

Consilium, vita * mel oleumque DEI.

* Meinelvus:

Lumen JESU,

Mel vivens.

A. D. HABICH

